

Kajúcna bohoslužba 23.12.2021

Ježiš pri dverách

Vzdych: *Kto z vás sa bojí Hospodina, nech počúva hlas jeho služobníka. Kto kráča v tmách a nemá svetla, nech dúfa v meno Hospodina a spolieha sa na svojho Boha! Amen* (Iz 50,10)

Úvodná pieseň: č. 180 – *Kriste, Teba vítame*

Hlavná pieseň: č. 551 – *Kiež viac Ťa milujem...*

Modlime sa:

Pane náš, čakáme Ťa, vítame Ťa, potrebujeme Ťa. Toľko sa hovorí o láske, ktorej sviatkom sú pre mnohých Vianoce, ale v skutočnosti sa všade stretávame s tým, že niet lásky ani okolo nás – a hlavne, žiaľ ani v nás. Toľko vecí a udalostí uplynulého obdobia pôsobilo v neprospech lásky, tak sme sa odcudzili od seba aj od Teba, že nás to bolí. Sme sebeckí, netrpezliví, nemáme pochopenia pre druhých a nevieme dobre milovať ani svojich najbližších, nie to ešte našich nepriateľov. Odpusť nám, že si ubližujeme, že Ťa svojím správaním zapierame. V úprimnom pokání Ti to vyznávame aj s tým, že sami to zmeniť nedokážeme.

Preto Ťa hľadáme a prosíme, zmiluj sa nad nami, svojou láskou obmäkči a ohrej naše srdcia, aby sme sa obnovili v láske k Tebe a Tvojou láskou dokázali milovať. Ako sme aj spievali, prosíme, daj nám lásky viacej k Tebe, a potom k našim milým, k našim bratom a sestrám, ale aj ostatným, vrátane našich nepriateľov. Prosíme o lásku, ktorá pramení z Tvojej lásky, tej odpúšťajúcej a zachraňujúcej, ktorú si zaslúžiť nedokážeme, ale ktorou nás prijímaš za svojich. Obnov naše zmýšľanie, naše hodnoty a priority, aby zvíťazila láska nad zlom, nad sebecktvom, pýchou či mudrovaním, aj nad láskou k svetlu, ktorý všetko sľubuje, ale nič nedá, len nás chce odlúčiť od Teba. Prosíme, požehnaj naše stíšenie a kajanie sa pred Tebou, obdar nás zvesťou Tvojho slova. *Amen*

Text: Zjav 3,19-20

¹⁴ Anjelovi cirkvi v Laodicei napíš: *„Toto hovorí Amen, verný a pravdivý svedok, počiatok Božieho stvorenia.“* ¹⁵ *Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený, ani horúci. Kiežby si bol studený alebo horúci!* ¹⁶ *Takto, že si vlašný, ani horúci, ani studený, vyplujem ťa zo svojich úst.* ¹⁷ *Veď hovoríš: Som bohatý, zbohatol som, nič nepotrebujem, a nevieš, že si biedny, úbohý, chudobný, slepý a nahý.* ¹⁸ *Radím ti, aby si si odo mňa kúpil zlato prepálené ohňom, a tak zbohatol, i biele rúcho, a tak sa zaodel a nebolo vidieť hanbu tvojej nahoty; a masť na pomazanie očí, aby si videl.* ¹⁹ *Ja všetkých, ktorých milujem, napomínam a prísne vychovávam. Bud' teda horlivý a kajaj sa!* ²⁰ *Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.* ²¹

Toho, kto zvíťazí, posadím so mnou na svoj trón tak, ako som ja zvíťazil a zasadol som so svojím Otcom na jeho trón. ²² *Kto má uši, nech počúva, čo Duch hovorí cirkvám.* ““

Milí Bratia a milé Sestry,

Na začiatku tejto biblickej knihy sa nachádza sedem listov adresovaných rôznym cirkevným zborom prvotnej cirkvi s rôznym obsahom. Tento posledný z nich je snáď **najdramatickejší**, lebo obsahuje veľa výhrad voči tomu, ako sa títo kresťania správajú, aké hodnoty predstavujú – ale zo všetkých najväčším ich nedostatkom je ten, že Pán Ježiš sa dostal akosi mimo ich života. Tak dobre sa im darí, tak perfektne sú zabezpečení, že na Neho zabudli, nakoľko nepocitujú žiadny problém, nedostatok či biedu, v ktorej by Ho mali hľadať. Sústredíme sa teraz len na vyzdvihnuté verše, ktoré nám prezrádzajú, že Ježiš Kristus, ktorý ich týmto listom oslovuje, ich **napriek** tomuto vlašnému a ľahostajnému životu miluje a Mu na nich záleží. Dobré je nám uvedomiť si, že Jeho volanie, karhanie a **výzva k obráteniu** je vždy **prejavom Jeho lásky** aj k nám; je to **zvesť nádeje** pre nás. On prichádza a oslovuje nás, aby napravil náš narušený vzťah s Ním.

V tomto predvianočnom čase sa veľa spomína **Božia láska**. Avšak každý myslí pod týmto slovným spojením na niečo iné, preto nebude nám na škodu pozrieť sa na to, **ako nám Pán Ježiš predstavuje svoju lásku**. Predovšetkým sa prejavuje v tom, že na zblúdilom človeku **Mu záleží**. Že ho vytrvalo **hľadá** a **oslovuje**. Aplikuje aj iné spôsoby a metódy, ak tie jemnejšie nezaberú, pretože sa nás nechce vzdať, veď to by sme zostali bez Neho stratení.

Preto keď hovorí: *Ja všetkých, ktorých milujem, napomínam a prísne vychovávam* – tak to je skutočne **prejav Jeho lásky**. Veď ak je nám niekto ľahostajný, tak my nebudeme na neho doliehať ani pekne ani škaredo, aby zmenil svoje správanie. Pán Ježiš však označuje za prejav Jeho lásky, ak niekoho karhá a prísne vychováva. Vskutku On je ten najlepší pedagóg či vychovávateľ. Dobré do tohto výroku zapadá slovo z Prísl 27,6: *Dobre mienené sú údery milujúceho a hojné sú bozky toho, kto nenávidí*. Býva to tak, že nám je vždy milší ten, kto nám pritaká, kto nás chváli alebo sa nám líška, ako ten, ktorý má úprimné poznámky a pripomienky a odváži sa ich povedať. Tie niekedy pokladáme za údery, ktoré nás rania a taká bude aj naša spätná reakcia... Avšak ten, **kto úprimne miluje**, neváha byť niekedy aj nepopulárny a prísny – je to prejav lásky, ktorou chce tak dosiahnuť to chýbajúce dobré. Takto nás náš Pán miluje, s takouto láskou k nám pristupuje.

Otázkou ale je, či tak tomu aj rozumieme? Aj naše vzťahy niekedy nedostatkom pochopenia trpia. Ale či sa aj na Pána neurazíme, však by sme si predstavovali Jeho lásku inakšie, že by nás hladkal, rozmaznával a nie že by nás ranil. Avšak otcovskú lásku opisuje Písmo inakšie: *Syn môj, neodvrhuj Hospodinovu výchovu a nezarmucuj sa pre jeho karhanie, lebo Hospodin karhá toho, koho miluje, ako otec syna, ktorého má rád* (Prísl 3,11-12). Prijaj karhajúcu lásku Pána Ježiša znamená vypočuť si v tomto prípade nášho textu: **Buď teda horlivý a kajaj sa!** – a tak aj

urobiť. Za prvé Jeho láska dokáže moje vyhorenie, **moju vlašnú lásku roznieť** – a budem horlivý/á. Potom môže **nasledovať pokánie**, pod pôsobením Jeho lásky vo mne. Totiž pokánie je prejavom tejto lásky, keď pri porovnaní sa s Pánom Ježišom, uzriem svoju biedu, stav svojho srdca... bez Neho totiž je srdce prázdne...

A toto pokánie má **ovocie** v tom, že Ježiš sa u mňa udomácní, **vojde ta**, kde sa pred Ním srdce otvorí, kde Ho nenechajú vonku stáť ako nejakého žobráka. Kajať sa človek nevie na rozkaz, to nie je otázka tréningu, výchovy. **Kajať sa vie ten**, koho premohla Ježišova láska, kto **sám sa zapálil** od tejto lásky.

Čo vlastne v tomto kontexte znamená kajať sa? **Dať za pravdu Pánovi**. Prijatť fakty, ktoré On oznámil o nás. Uznať, že čo o nás Jeho slovo ako zrkadlo ukazuje, je pravda. A v tom všetkom **uzrieť a vidieť** Jeho nevysvetliteľnú lásku, ktorou trpezlivo, vytrvalo, pokorne klope a prosí o vpustenie. „*Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou.*“

On nás zve k tomu, aby sme naladili svoj sluch na **počutie Jeho klopania**, Jeho hlasu. Aby sme si vypočuli Jeho hodnotenie o nás: *nie si ani studený, ani horúci. Kiežby si bol studený alebo horúci! Takto, že si vlašný, ani horúci, ani studený...* Ako by povedal: máš meno, s ktorým nie je v súlade Tvoj život. Ak taký zostaneš, *takto, že si vlašný, ani horúci, ani studený, vyplujem Ťa zo svojich úst*. Ale predsa karhanie týmto nekončí pretože Ježiš má **návod a ponuku na zmenu**. A vyvrcholí to práve vo výzve, ktorú máme za základný verš.

Bratia a Sestry, aj nás vyzýva Pán, aby sme sa pozreli na svoj život, na to, koľkokrát ani naše správanie nie je v súlade s našou vierou. Vyzýva nás, aby sme uzreli tú nezrovnalosť, ktorú treba dať do poriadku, aby sme nezostali takí, akých by nás musel odmietnuť. Tento hlas je dôležité počuť a poslúchnuť. O tom hovorí Jeho klopanie, pretože chcel by nás obdať obecenstvom s Ním, kto je Život.

Stručne by som zhrnula odkaz nášho textu: **1.)** Počujme teda Jeho hlas, je to hlas lásky: **On nás miluje**. Znovu a znovu sa potrebujeme v tom utvrdiť a zároveň vyznať, že o túto lásku stojíme. A potom môžeme z vlastnej skúsenosti potvrdiť, že **2.) kto prijme Jeho lásku, sám vzplanie od nej**. Jeho láska začne pôsobiť a za následok je zmena života. **3.) Prvý výsledok** tohoto pôsobenia je pokánie, inakšie povedané: otvorí dvere. **4.)** Pokračuje to tým, že prichádzajúci Pán **Ježiš vojde k nemu a zostane s ním** v tom najužšom obecenstve - totiž na to sa vzťahuje to spoločné stolovanie. To je prežitie pravého adventu. Inakšie Ježiš ostane stáť vonku, pri dverách, mimo nášho života – a to by bolo pre nás fatálne.

Milí Bratia a milé Sestry, máme kajúcne bohoslužby. Dovoľme preto nášmu Pánovi, aby k nám pristúpil, aby nás oslovil a nám položil niekoľko svojich otázok ohľadom toho, ako to s nami vskutku je. Ja nie som poverená tu zastúpiť Ducha svätého, je to Jeho pôsobením a nie ľudským pričinením, ak niekto rozpozna svoj hriech. Však o Duchu svätom hovoril Pán Ježiš: *No keď príde, ukáže svetú, čo je hriech, čo spravodlivosť a súd.* (Jn 16,8) Prosme teda, aby nám ukázal, čo je náš hriech, aby

naše pokánie mohlo byť zo srdca úprimné pred Ním. A otvorme dvere dokorán, aby sme prijali Pána Ježiša. Vyznajme Mu všetko ostatné v modlitbe v tichosti svojho srdca, ako aj teraz spoločne. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme za Tvoje slová, ktoré si adresoval aj nám, veď to, čo platí o zbore v Laodicei, platí aj o nás. Odpusť za zamknuté dvere. Vymknutý, nepovšimnutý až zabudnutý stojíš pri nich ako nejaký žobrák, a čakáš, až konečne Ti otvoríme. Odpusť, že sa k Tebe takto správame; nezaslúžime si Tvoju trpezlivosť, veď nechceš naše srdce nasilu dobyť, len teplom svojej lásky si nás získať.

Preto ďakujeme, že aj napomenutie a prísna výchova sú prejavom Tvojej lásky. Prosíme, daj nám ducha pokánia, aby sme boli horliví kajať sa. Ponúknúť Ti vo svojom živote miesto, ktoré patrí Tebe, ale ho treba ešte vyčistiť. Prosíme, vyprac z nás všetko čo pred Tebou neobstojí, aby si mohol vojsť k nám nielen ako hosť, ale zostať u nás ako náš Pán a kráľ.

Spasiteľu náš, ak Ty sa nezľutuješ nad nami a nás neuzdravíš, tak niet nám pomoci. Ďakujeme však, že Tvoja láska je skutočná a napomínanie je znakom toho, že nás miluješ a Ti na nás záleží. Daj, aby naše pokánie bolo úprimné a Tebe milé, aby pri stolovaní s Tebou sme s vierou mohli prijímať tam zvestované odpustenie našich hriechov a zaslúbenie večného života. Vojdi teda k nám. Prosíme o viditeľnú zmenu a obnovu nášho života, nech ho Tvoja prítomnosť posilní ku konaniu dobrého, k overujúcim skutkom lásky. Vypočuj nás pre svoju milosť. *Amen*.

Otče náš...

Požehnanie...

Záverečná pieseň: č. 532 – Ó, Ježišu, Ty stojíš pri zamknutých dverách